

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 6 maart 2018 met nummer RvVb/A/1718/0611
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0329/A

Verzoekende partijen	1. de heer Kris VERHEYE 2. mevrouw Mieke NEVEJANS vertegenwoordigd door advocaten Catharina JANSSENS en Isabelle VERHELLE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9031 Drongen, Klaverdries 7A
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 22 januari 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 3 december 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de heer en mevrouw Degraer - Depoortere tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare van 29 juli 2015 gedeeltelijk ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van een omheining, schuilhokken voor twee dieren en twee toegangspoorten op een perceel gelegen te 9910 Ursel (deelgemeente Knesselare), met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummers 326, 335h, 336a, 337 en 338.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 18 juli 2017.

Advocaat Isabelle VERHELLE voert het woord voor de verzoekende partij. Mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partijen dienen op 1 april 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*het plaatsen van een omheining, schuilhokken voor dieren en twee toegangspoorten*” op een perceel gelegen te 9910 Ursel (deelgemeente Knesselare), Hoeksken 8.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Eeklo-Aalter’, vastgesteld met koninklijk besluit van 24 maart 1978 in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het perceel ligt ook binnen de relictzone “*open landschappen van het straatdorpengebied*”.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 4 mei 2015 tot en met 6 juni 2015, worden drie bezwaarschriften ingediend, waarvan één laattijdig.

De provinciale dienst Integraal Waterbeleid adviseert op 26 mei 2015 gunstig.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 12 mei 2015 deels gunstig en deels ongunstig. Na overleg met het departement wordt op 28 mei 2015 een gunstig advies uitgebracht.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 29 juli 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partijen. Het college beslist:

“ ...

De percelen zijn gelegen langs een voldoende uitgeruste weg binnen het landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan Eeklo-Aalter. Op de huiskavel bevindt zich een zonevreemde woning. De achterliggende percelen zijn ingericht als weiland.

De aanvraag betreft het plaatsen van een open omheining met toegangshekken in functie van het beheren van weidedieren. De achterliggende percelen worden grotendeels omheind met houten palen (diameter 100 mm) en open gegalvaniseerde schapendraad van 2 m hoogte of met geplastificeerde aluminiumpalen (diameter 40 mm) met open geplastificeerde vlechtdraad van 2 meter hoog.

Overwegende dat overeenkomstig het Besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, het plaatsen van een afsluiting binnen de 30 m van een vergunde woning niet vergunningsplichtig is. Huidige aanvraag betreft de werken buiten deze perimeter.

De toegangshekken tussen de percelen 326 en 338 en tussen de percelen 337 en 338 zijn 4 m breed en 2 m hoog en bestaan uit een geplastificeerd aluminium frame met draad. De toegang tot de weide langs de straatzijde wordt afgesloten met een metalen schuifhekken van 6 meter breed en 2 meter hoog. De noodzakelijke toegang tot de woning wordt afgesloten met een open metalen schuifhekken met dwarslatten van 5,70 m breed en 2 meter hoog. De omheining en de hekken worden op minstens 0,50 m van de perceelsgrenzen geplaatst.

Op de percelen 326 en 338 wordt een halfopen houten schuilhok voor weidedieren geplaatst. Beide hokken hebben een afmeting van 3,30 m op 6,00 m (oppervlakte 19,80) en een hoogte van 3 m.

In het kader van de agrarische toets werd het sectoraal advies gevraagd van het Departement Landbouw en Visserij op 6/05/2015. Op 18/05/2015 werd volgend advies ontvangen:

Uw adviesvraag over het plaatsen van open omheining, toegangshekken en schuilhok voor weidedieren werd vanuit landbouwkundig standpunt onderzocht en er wordt een volgend advies gegeven.

Er is in principe geen bezwaar tegen het plaatsen van een afsluiting, doch is het wenselijk dat deze landschappelijk past in het agrarisch gebied. Dit geldt ook voor de hekkens tussen de verschillende percelen. Een toegangshekken vooraan aan het huis zoals op de bijgevoegde foto nr. 4 is geen probleem maar dergelijke hekkens horen niet thuis in het agrarische gebied achter de woning. Het is niet geheel duidelijk welke hekkens er overal geplaatst worden.

Verder wenst men 2 schuilhokken op te richten. Er zijn echt ook geen plannen bij het dossier gevoegd. Het Departement Landbouw en Visserij aanvaardt enkel een eenvoudige constructie met minstens 1 open zijde die enkel bescherming biedt aan de dieren tegen extreme weersomstandigheden, met een max. afmeting van 25 m² schutoppervlakte/ha weideoppervlakte. Gezien de percelen samen, die dienen als weide, een oppervlakte hebben van ongeveer 8300 m² moet 1 schuilhok voldoende zijn. Het hebben van weidedieren moet ook aangetoond worden in het dossier. Dit is niet gebeurd.

Door de aanvragers werden bijkomende gegevens bezorgd aan het Departement Landbouw en Visserij, de plannen werden verduidelijkt en men voorzag enkel 1 schuilhok voor de dieren op het perceel Afd 2, Sie 326. Op 28/05/2015 werd volgend advies uitgebracht :

Naar aanleiding van bijkomende en gewijzigde gegevens werd de adviesvraag over het plaatsen open omheining, plaatsen toegangshekken en schuilhok voor weidedieren vanuit landbouwkundig standpunt opnieuw onderzocht en er wordt een gunstig advies gegeven.

De aanvraag heeft geen betrekking op professionele agrarische of para-agrarische activiteiten. Het betreft het plaatsen van een omheining met hekkens. De voorkeur voor het Departement Landbouw en Visserij gaat uit naar schapendraad voor afsluiting van weides wat hier in hoofdzaak ook gedaan wordt.

De aanvrager zal, gezien de oppervlaktes van de weides, maar 1 schuilhok plaatsen conform de normen van de vrijstelling. De aanvrager heeft aangetoond over 2 paarden te beschikken waarvan het Departement Landbouw en Visserij er 1 terugvindt in de databank van het BCP-CBC (Belgische confederatie van het paard vzw). Er kan bijgevolg een gunstig advies gegeven worden voor de aanvraag.

Gezien de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling de bevoegde instantie is bij de toetsing van de gewestplanbestemming wordt bovengemeld advies bijgetreden.

De aanvraag is stedenbouwkundig aanvaardbaar.

...

Tegen deze beslissing tekenen de aanvragers op 24 augustus 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 9 oktober 2015 om dit beroep gedeeltelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 21 oktober 2015 verklaart de verwerende partij het beroep op 3 december 2015 gedeeltelijk gegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning, met uitsluiting van het plaatsen van toegangshekken ter hoogte van de aansluiting met het kadastrale perceel nummer 318b. De verwerende partij beslist:

“ ...

2.3.3 Planologische overeenstemming

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder

geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

Uit het dossier blijkt dat de voorgestelde activiteit niet verbonden is aan een beroepslandbouwbedrijf en dat de aanvrager louter recreatief een paard houdt op de achterliggende weilanden.

Een afsluiting dienstig voor de afbakening van het weiland is in overeenstemming met de agrarische bestemming van het gebied. Het betreft een noodzakelijke constructie om het gewenste agrarische gebruik van het eigendom te realiseren.

De op te richten constructies, het plaatsen van toegangspoorten niet in functie van een agrarische bedrijvigheid, is niet in overeenstemming met de geldende stedenbouwkundige voorschriften. Gelet echter op het onlosmakelijk verband tussen de constructie en het basisrecht tot de vorming van een residentiële huiskavel in agrarisch gebied kan onder bepaalde voorwaarden de oprichting van een toegangspoort aanvaard worden binnen dit gebied en dient besloten dat de aanvraag de agrarische toets doorstaat.

Daarnaast dient de aanvraag ook te voldoen aan het landschappelijk esthetisch criterium waarbij de nodige aandacht dient besteed aan de vrijwaring of het behoud van de bestaande landschapswaarden. Dit betreft een aspect van de goede ruimtelijke ordening en wordt verder in het verslag behandeld.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld in toepassing van artikels 1.1.4. en 4.3.1. van de VCRO.

Voorliggend project beoogt de verdere inrichting van de huiskavel met aanpalende weilanden. De hiervoor noodzakelijke en vergunningsplichtige werken bestaan uit het plaatsen van 2 toegangspoorten en het plaatsen van een afsluiting langs de geklasseerde waterloop nr. 3.44.

Een toegangspoort, geplaatst aan de noodzakelijke oprit naar de woning, is op deze plaats aanvaardbaar en brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang. Het betreft een normale aanhorigheid bij de vergunde woning en toegang tot het gebouw. Door de ter plaatse reeds bestaande structurele aantasting van de landschapswaarden kan bezwaarlijk gesteld worden dat de landschapswaarde verder beperkt wordt door het uitvoeren van de voorgestelde werken, die relatief beperkt zijn in oppervlakte, ingeplant worden binnen de gevormde huiskavel en voldoende aansluiten op de bestaande bebouwing.

Anders is het voor de toegangspoort die voorzien wordt ter hoogte van het aanpalende perceel nr. 318b. Dergelijke poort heeft geen enkele ruimtelijke binding met de bestaande bebouwing op het perceel of toegang tot de woning. Op deze plaats zijn de

landschapswaarden, met vergezichten op een open agrarisch gebied met beeldbepalende landschapselementen zoals houtkanten en repelpercelering, nog duidelijk aanwezig. Een niet functioneel en gesloten toegangshekken tast deze landschapswaarden aan en komt niet voor vergunning in aanmerking. In agrarisch gebied dient gestreefd naar een ruimtelijke clustering van gebouwen en constructies, de voorgestelde eerder solitaire inplanting kan niet aanvaard worden. De voorkeur dient gegeven aan het betreden van de weilanden via de huiskavel of een hekken dat geïntegreerd is binnen de afsluiting zoals voorzien langs de achterzijde van het perceel.

Uit dit alles dient besloten dat een massief en solitair geplaatst toegangshekken in strijd is met de bestemmingsbepaling van het gebied. Dergelijke constructie is immers niet noodzakelijk voor de realisatie van de agrarische bestemming van het gebied en tast de landschapswaarden aan.

De afsluiting langs de waterloop brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang. Het betreft een noodzakelijke constructie om begrazing van het eigendom mogelijk te maken. Een weideafsluiting die feitelijk valt onder het vrijstellingsbesluit is op deze plaats aanvaardbaar indien rekening wordt gehouden met de bijzondere voorwaarden van de waterbeheerder, zie punt 1.3.1. Bij het eventueel verlenen van de stedenbouwkundige vergunning dient hieromtrent de gepaste voorwaarde opgelegd in toepassing van artikel 4.2.19 van de VCRO. Op deze manier worden de noodzakelijke maatregelen getroffen om toekomstig onderhoud aan de waterloop niet in het gedrang te brengen.

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep deels voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend voor het plaatsen van een toegangshekken langs de westzijde van het kadastrale perceel nr. 335h

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend voor het plaatsen van een afsluiting langs waterloop nr. 3.44 mits rekening te houden met de randvoorwaarden uit het advies van 26 mei 2015 van de dienst Integraal Waterbeleid.

Stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd voor het plaatsen van een toegangshekken ter hoogte van de aansluiting met het kadastrale perceel nr. 318b

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen in hun enig middel de schending in van de artikelen 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), de materiële motiveringplicht, de hoorplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij lichten dit toe als volgt:

“ ...

In casu kan uit de bestreden beslissing niet afgeleid worden of de verwerende partij rekening heeft gehouden met de determinerende overwegingen, zowel in feite als in rechte, van het gezegde op de hoorzitting, en meer nog, van de replieknota van verzoekende partij na het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, die voorafgaandelijk aan de hoorzitting aan de deputatie werd overgemaakt. In de bestreden beslissing wordt nergens de aanwezigheid van de replieknota vermeld, laat staan dat deze inhoudelijk in overweging werd genomen.

Dit strijdt met de bovenstaande beginselen; de rechtspraak van Uw Raad is duidelijk hieromtrent:

...

Nochtans had verzoekende partij in de replieknota eerstens het gebrek aan belang van de beroepsindieners aangekaart, doordat deze laatsten een metershoge haag voor hun woning hebben staan waardoor ze geen uitzicht hebben op het open landschap. Daarnaast is enkel de garage en de berging tegenover de (geweigerde) poort gelegen. Bovendien werd de afsluiting al meer dan een jaar geleden geplaatst. Dit alles werd gestaafd met foto's.

Op deze elementen heeft de deputatie nergens geantwoord — enkel de argumentatie van de derde beroeper wordt op pagina 7 van de bestreden beslissing opgesomd.

Tweedens werd ten gronde door de deputatie als volgt gemotiveerd om tot weigering te komen:

...

In de replieknota werd echter — eveneens met een fotoreportage — aangetoond dat het toegangshekken geenszins massief en gesloten is; het betreft een poort met openingen/gleuven in een zachtgrijs, kleur:

...

Even verder in de straat bevindt zich onder meer een massieve houten poort (toegang gevend op groen) die volledig gesloten is en geen doorkijk geeft, zodat de aangevraagde poort geenszins strijdig is met de bestemmingsbepaling van het gebied:

...

Tevens werd het open karakter van de omgeving in de replieknota getemperd; ook aan dit argument werd door verwerende partij niet tegemoet gekomen.

De replieknota schreef dienaangaande:

'De bewuste straat is gekenmerkt door lintbebouwing:

...

Quasi alle percelen zijn omheind, zodat van een open landschap in deze bewuste straat niet langer sprake is. Het grootste stuk aaneensluitend groen perceel in de meest nabije omgeving (in het zuidwesten – zie kaart hierboven [thans hieronder]) is eveneens volledig omheid.'

Eveneens werd de solitaire inplanting en het zogezegd gebrek aan functioneel belang weerlegd in de replieknota:

Nochtans heeft de poort wel degelijk een functioneel belang, met name in het veilig laden en lossen van paarden zonder de rijweg te moeten gebruiken. Iedere andere plaats zou deze functionaliteit doen vervallen.

...

Bovendien voldoet de plaatsaanduiding ook aan de ruimtelijke clustering van de omgeving, gezien de poort onmiddellijk naast de oprit van het perceel 318b ligt:

...

Iedere andere ligging zou een meer solitaire inplanting betekenen.

De suggestie om de poort dicht bij de huiskavel te plaatsen, zou betekenen dat de parkeerplaatsen van de buurtbewoners (aan de overkant van de straat) die geen tuin en oprit hebben, zouden wegvallen. Op heden gedogen de aanvragers immers het gebruik van deze plaatsen (zie kaart hierboven. Eén van deze buurtbewoners baat bovendien een kinderopvang uit, waardoor dagelijks 's ochtends en 's avonds ettelijke plaatsen door een zestal wagens worden ingenomen. De poort zou in deze omstandigheden niet langer toegankelijk zijn.

Met al deze feitelijke elementen heeft verwerende partij geen rekening gehouden, minstens heeft zij hieromtrent niet gemotiveerd.

Verzoekende partij kan niet weten of verwerende partij de toetsing met haar aangehaalde argumentatie gemaakt heeft.

De bestreden beslissing is aldus nietig.

...

Tweede onderdeel

Tweedens valt uit de bestreden beslissing niet op te maken of de deputatie zich al dan niet heeft gebaseerd op , het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar.

Bij arrest nr. S/2011/0019 van 28 maart 2011 van Uw Raad werd overwogen :

...

Dit is precies hetgeen in casu gebeurd is: afgezien van de verwijzing op pagina 1 van het bestreden besluit "Gelet op het eensluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 9 oktober 2015" wordt er verder met geen woord meer gerept over dit verslag.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur 'de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (R.v.St. 2 februari 2007, nr. 167.411; R.v.St. 14 februari 2006, nr. 154.954).

Het bestreden besluit schendt zodoende bovenstaande bepalingen.

..."

2.

De verwerende partij antwoordt:

“ ...

De verzoekende partijen stellen in een eerste middelenonderdeel dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de deputatie rekening zou hebben gehouden met de argumenten die door de verzoekers tijdens de hoorzitting en in hun achteraf ingediende replieknota werden uiteengezet.

De verzoekers gaan echter volledig voorbij aan het feit dat de deputatie bij het nemen van haar beslissing kennis neemt van alle stukken in het dossier en dus ook van de replieknota van de verzoekers (die in de hoedanigheid van ‘aanvragers’ in de administratieve beroepsprocedure betrokken waren).

Dat in de bestreden beslissing niet expliciet zou zijn verwezen naar de voormelde replieknota doet hieraan geen afbreuk en betekent niet dat de inhoudelijke overwegingen uit de replieknota niet zouden zijn meegenomen in het beslissingsproces.

Bovendien blijkt uit het notitieblad van de PSA tijdens de hoorzitting (stuk 14) dat de verschillende argumenten met betrekking tot functionaliteit, inplanting en het esthetische aspect van de aanvraag, die door de verzoekers tijdens de hoorzitting werden opgeworpen, wel degelijk werden gehoord.

Zo bevat de bestreden beslissing uitdrukkelijk een passage met betrekking tot de ontvankelijkheid van het ingestelde administratieve beroep (en het belang van de derde-beroepsinstellers) (stuk 12, p. 8). Ook wordt in de bestreden beslissing expliciet ingegaan op het uitzicht, de inplanting en de functionaliteit van het betreffende toegangshek:

...

Uit deze motivering blijkt afdoende waarom de deputatie zich niet heeft aangesloten bij het standpunt van de verzoekers zoals dit werd verwoord in hun replieknota.

De deputatie heeft daarbij overigens niet de plicht om op alle beroepsargumenten individueel te antwoorden. Zij dient enkel een afdoende motivering te voorzien dewelke op correcte en relevante juridische en ruimtelijke motieven is gebaseerd. Een dergelijke motivering is aanwezig en blijkt bovendien niet kennelijk onredelijk. Dat verzoekers een andere mening hebben over deze opportuniteitsbeoordeling, maakt haar nog niet onwettig.

In het geciteerde arrest van uw Raad met nr. A/2012/0410 van 16 oktober 2012 in de zaak 1112/0450/A/2/0411, waarnaar door verzoekers wordt verwezen, wordt overigens uitdrukkelijk gesteld dat de replieknota op het verslag van de PSA in dat specifieke geval elementen bevatte die nog nooit aan bod gekomen waren in dat verslag (geciteerd arrest p. 9):

...

Zoals reeds uiteengezet met betrekking tot het voorliggende dossier, werd in casu echter reeds het esthetische, functionele en inplantingsaspect van de kwestieuze toegangspoort onderzocht in het verslag van de PSA, zodat zijn standpunt – en dat van de deputatie doordat deze zich hierbij aangesloten heeft – geen compleet nieuw element bevatte.

Het eerste middelenonderdeel is dan ook ongegrond.

In een tweede middelenonderdeel stellen de verzoekers dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat deze zou zijn genomen ‘op basis van’ het verslag van de PSA.

Vooreerst is het niet duidelijk welk belang de verzoekende partijen bij dit onderdeel van het middel hebben, nu het verslag van de PSA gelijkluidend is met het besluit van de deputatie en bovendien uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekers ook effectief van dit verslag kennis hebben gekregen.

Wat het verslag van de PSA betreft, bepaalt artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO daarenboven dat de deputatie haar beslissing neemt op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar en nadat de betrokken partijen op hun verzoek zijn gehoord.

Geen enkele bepaling uit het VCRO legt op dat de feitelijk en juridisch determinerende overwegingen van het verslag van de PSA overgenomen moeten worden in het besluit. Integendeel, de vroeger geldende bepaling dat minstens het eerste deel van het verslag (de geldende wettelijke en reglementaire voorschriften) overgenomen moest worden in de motivering van het besluit, werd in de huidige context geschrapt.

Ook de wet van 29 juli 1991 of de materiële motiveringsplicht legt zulks niet op. De motiveringswet bepaalt enkel dat in de akte de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen, moeten vermeld worden en dat zij afdoende moet zijn. De materiële motiveringsplicht houdt in dat deze overwegingen uit het dossier moeten blijken. Het gaat om de overwegingen waarop de beslissing is gestoeld. De motiveringsplicht houdt geenszins in dat in het besluit aangetoond moet worden dat de gevolgde procedure correct verlopen is.

Hieruit blijkt dat noch uit het VCRO, noch uit de formele motiveringsplicht er een plicht ontstaat om op uitdrukkelijke wijze het verslag van de PSA in zijn geheel of gedeeltelijk op te nemen in het besluit van de deputatie.

Tot slot dient gesteld te worden dat de woorden "op grond van" uit het VCRO niet gelijk gesteld kunnen worden met het louter overnemen van het verslag.

Het is immers de exclusieve bevoegdheid van de deputatie om een beslissing te nemen en dit inderdaad op grond van het verslag van de PSA. Dit ligt volledig in de normale werking van een democratisch verkozen orgaan: de administratie bereidt de beslissingen voor. Inzake ruimtelijke ordening wordt dit door het VCRO geformaliseerd door het stedenbouwkundig verslag. Het verkozen orgaan beslist op grond van de verschillende overwegingen opgenomen in het verslag en de administratie voert uit.

In deze werkwijze dient het verkozen orgaan niet op een uitdrukkelijke wijze aan te geven waarom ze het verslag (niet of niet volledig) volgt. Zij dient wel overeenkomstig de formele motiveringsplicht uitdrukkelijk de motieven weer te geven op grond waarvan de beslissing is genomen.

Dat is in casu gebeurd. Ten onrechte wordt dan ook gesteld dat het besluit van de deputatie niet op het verslag van de PSA gestoeld zou zijn.

Verder wordt gesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden is, omdat het verslag van de PSA een essentieel en noodzakelijk te onderzoeken aspect is en niet duidelijk is of de bestreden beslissing op grond van dit verslag genomen is.

Het verslag van de PSA is echter geen advies in de zin van artikel 4.7.16, §1 VCRO. Het is een voorbereidende stap in de beroepsprocedure waarvan het besluit van de deputatie het eindresultaat is. Enkel de deputatie heeft het mandaat en de bevoegdheid om een beslissing over het beroep te treffen. De deputatie moet weliswaar haar beslissing op deugdelijke en afdoende motieven steunen waardoor belanghebbende burgers kunnen begrijpen hoe zij tot haar beslissing is kunnen komen, maar zij hoeft zich daarbij niet te verantwoorden tegenover haar administratie. De deputatie dient dan ook niet aan te geven waarom zij het verslag van de PSA volgt.

Ook het tweede middelenonderdeel is ongegrond.

...

3.

De verzoekende partijen voegen in hun wederantwoordnota nog toe:

“ ...

Verwerende partij erkent dat er niet wordt verwezen naar de replieknota in de bestreden beslissing maar meent dat de inhoudelijke overwegingen uit de replieknota zouden zijn meegenomen in het beslissingsproces. Dit blijkt alvast niet uit de bestreden beslissing.

Het is niet omdat op het notitieblad van de PSA tijdens de hoorzitting de argumenten werden genoteerd dat zij evenzeer in rekening gebracht werden. Uit de bestreden beslissing blijkt precies dat deze argumenten niet in rekening werden genomen. De ene melding dat de derde-beroepsindiener als ‘omliggende eigenaar’ een belanghebbende is om beroep in te stellen (overigens de letterlijke weergave van het gestelde in het verslag van de PSA), toont niet aan dat de overwegingen, laat staan alle overwegingen, uit de replieknota werden bekeken en afgewogen.

De verwerende partij stelt dat in de bestreden beslissing expliciet werd ingegaan op het uitzicht, de inplanting en de functionaliteit van het betreffende toegangshek op pagina 10 van de bestreden beslissing. Dit fragment is echter identiek als het gestelde in het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar op de voorlaatste pagina (stuk 7). Dit is een bewijs te meer dat met de replieknota aangaande uitzicht, inplanting en functionaliteit niets werd gedaan.

In de replieknota werd bijvoorbeeld de solitaire inplanting en het zagezegd gebrek aan functioneel belang weerlegd:

...

Geenszins heeft de deputatie gemotiveerd waarom zij de inplanting solitair acht hoewel deze onmiddellijk aansluit bij de huiskavel 318b, waarom zij het veilig laden en lossen van paarden niet functioneel zou vinden, etc.

Ook de andere argumenten zoals aangegeven in het inleidend verzoekschrift, werden niet weerlegd.

De deputatie lijkt een verkeerde bestaande toestand te hebben aanvaard. Een kennelijk onzorgvuldige beoordeling van de goede ruimtelijke ordening ligt voor.

Zo kan de Raad bij de uitoefening van zijn legaliteitstoezicht onderzoeken of de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op basis daarvan in redelijkheid haar beslissing heeft kunnen nemen (RvVb A/2013/0684 van 26 november 2013).

Het handelt niet over een andere mening aangaande de opportuniteitsbeoordeling van de deputatie; indien verzoekende partij uit de bestreden beslissing te weten was gekomen waarom zij bijv. de inplanting van de poort solitair vindt (hetgeen in se indruist tegen de realiteit) e.d.m., zou verzoekende partij vrede kunnen hebben genomen met de bestreden beslissing. Dit is echter niet het geval.

Verder zou naar mening van de verwerende partij het arrest van Uw Raad nr. A/2012/0410 van 16 oktober 2012 irrelevant zijn doordat de replieknota in dat geval elementen bevatte die nog nooit aan bod waren gekomen in het verslag, met verwijzing naar het navolgende citaat:

...

Verwerende partij leest het arrest verkeerd. In casu is verzoekende partij immers niet de beroepsindiener, hetgeen in het vermelde arrest wel het geval was. Bovendien werd in casu in het verslag van de PSA voor het eerst standpunt ingenomen terwijl dit voordien nog niet aan bod was gekomen (het college van burgemeester en schepenen had de vergunning immers toegekend terwijl de PSA oordeelde dat de poort moest geweigerd worden). Dit was wel degelijk een nieuw element voor de verzoekende partij-vergunningaanvrager. Uit de bestreden beslissing diende aldus wel degelijk te blijken hoe men tegenover de replieknota stond. Minstens werd de formele motiveringsplicht dienaangaande geschonden.

Het eerste middelonderdeel is gegrond.

Tweedens valt uit de bestreden beslissing niet op te maken of de deputatie zich al dan niet heeft gebaseerd op het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar. Afgezien van de verwijzing op pagina 1 van het bestreden besluit "Gelet op het eensluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 9 oktober 2015" wordt er verder met geen woord meer gerept over dit verslag.

De verwerende partij meent dat verzoekende partij geen belang zou hebben bij dit middelonderdeel nu het verslag van de PSA gelijklopend is.

Verzoekende partij heeft evenwel steeds belang bij een middel of een middelonderdeel wanneer het gegrond verklaren ervan tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden (RvVb A/2013/0700 van 3 december 2013).

Ook zou, wanneer het middel of middelonderdeel gegrond zou worden verklaard, de voor de verzoekende partij nadelige beslissing uit het rechtsverkeer verdwijnen en zou de verwerende partij een nieuwe beslissing moeten nemen die niet noodzakelijk dezelfde zou moeten zijn als de bestreden beslissing (RvVb A/2014/0214 van 25 maart 2014).

Bovendien moet de Raad uit de bestreden beslissing kunnen afleiden of de verwerende partij het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar werkelijk als basis voor haar beslissing heeft gebruikt (RvVb A/2013/0684 van 26 november 2013).

Een letterlijke overname van het verslag is hierbij inderdaad niet noodzakelijk; wel moet blijken op welke punten de deputatie het verslag volgt. Weze overigens opgemerkt dat artikel 4.7.23 § 1 VCRO sinds haar inwerkingtreding nimmer in bewoordingen is veranderd, zoals de verwerende partij doet uitschijnen met melding dat vroeger 'minstens het eerste deel van het verslag overgenomen moest worden'.

Het tweede middelonderdeel is tevens gegrond.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen voeren in essentie in het eerste onderdeel aan dat de verwerende partij bij haar beoordeling abstractie maakt van hetgeen de verzoekende partijen gezegd hebben op de hoorzitting alsook van hun replieknota op het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, gezien uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de verwerende partij rekening gehouden zou hebben met de hierin opgeworpen argumenten. In het tweede middelonderdeel stellen de verzoekende partijen dat uit de bestreden beslissing niet op te maken valt of de deputatie zich al dan niet gebaseerd heeft op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

2.1.

Artikel 4.7.22 VCRO luidt als volgt:

“ ...

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar maakt voor elke beslissing in beroep een verslag op. Het verslag kadert de vergunningsaanvraag binnen de regelgeving, de stedenbouwkundige voorschriften, de eventuele verkavelingsvoorschriften en een goede ruimtelijke ordening.

...”

Artikel 4.7.23, §1 VCRO bepaalt:

“ ...

De deputatie neemt haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord.

De Vlaamse Regering kan nadere regelen met betrekking tot de hoorprocedure bepalen.

...”

2.2

De hoorplicht in artikel 4.7.23, §1, lid 1 VCRO betreft een normatieve hoorplicht, waaromtrent de Vlaamse regering vooralsnog geen nadere regels bepaalde, conform de machtiging hiertoe in artikel 4.7.23, §1, lid 2 VCRO. In afwachting van bepalingen in de VCRO of in een uitvoeringsbesluit die de hoorprocedure nader regelen, dient de invulling van de normatieve hoorplicht door verwerende partij te worden getoetst aan de verplichtingen voor het bestuur en de waarborgen voor de belanghebbende op basis van de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Kenmerkend voor de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur is dat de belanghebbende de mogelijkheid moet krijgen om opmerkingen te formuleren op het dossier zoals het ter beoordeling voorligt van het bestuur, teneinde op die wijze een voor hem ongunstige beslissing te proberen om te zetten in een gunstige beslissing. Aan de zijde van het bestuur strekt de hoorplicht tot een zorgvuldig onderzoek van de zaak en het inwinnen van alle relevante gegevens, waarbij het bestuur de belanghebbende de mogelijkheid moet bieden om zich te verantwoorden over feiten die hem worden aangewreven. Dit impliceert dat het horen van een belanghebbende, hetzij schriftelijk, hetzij mondeling, nuttig moet gebeuren.

Toegepast op de normatieve hoorplicht van verwerende partij in het kader van het administratief beroep in de reguliere vergunningsprocedure, betekent dit dat een betrokken partij, die vraagt om te worden gehoord dan wel wordt uitgenodigd om te worden gehoord, de gelegenheid moet krijgen om tijdig kennis te nemen van alle relevante gegevens en stukken die verwerende partij als

vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de aanvraag zal betrekken, en om aan verwerende partij haar opmerkingen over de zaak op nuttige wijze toe te lichten.

3.1

De verzoekende partijen voeren in het eerste onderdeel aan dat uit de bestreden beslissing niet afgeleid kan worden of de verwerende partij rekening heeft gehouden met hetgeen zij aangevoerd hebben in de replieknota op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

In de bestreden beslissing wordt gewezen op de hoorzitting van 21 oktober 2015 en op het eensluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 9 oktober 2015. De bestreden beslissing verwijst niet uitdrukkelijk naar het bestaan van de replieknota van de verzoekende partijen van 16 oktober 2015, maar deze replieknota maakt wel deel uit van het administratief dossier, zodat de verwerende partij kennis had van de replieknota. De vaststelling dat de beoordeling in de bestreden beslissing inhoudelijk identiek is aan de in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar opgenomen motieven en het bestaan van de replieknota niet vermeldt, impliceert niet noodzakelijk dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de door de verzoekende partijen in de replieknota opgeworpen argumenten.

Wanneer de verwerende partij op basis van de artikelen 4.7.21, §1 en 4.7.23, §1 VCRO uitspraak doet over een bij haar ingesteld beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen, treedt zij op als orgaan van actief bestuur en niet als administratief rechtscollege. Ten gevolge van het devolutief karakter van het beroep moet de verwerende partij de aanvraag opnieuw in haar volledigheid onderzoeken, en dit op grond van een eigen beoordeling van de hele aanvraag, zowel wat de legaliteit als de opportuniteit van de aanvraag betreft.

De motiveringplicht van de verwerende partij impliceert echter niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten, rechtstreeks en punt na punt dient te beantwoorden. Het volstaat dat zij duidelijk doet blijken op welke overwegingen zij zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen, en de argumenten die relevant zijn in het kader van de beoordeling van de aanvraag, in haar beoordeling betreft, inzonderheid het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en de opmerkingen hieromtrent door de betrokken partijen. Uit de bestreden beslissing moet expliciet of impliciet blijken waarom de verwerende partij de in het kader van de hoorplicht opgeworpen argumenten in de replieknota al dan niet bijtreedt.

3.2.

De verzoekende partijen voeren in het eerste onderdeel verder aan dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met het gebrek aan belang van de beroepsindieners dat zij in hun replieknota opgeworpen hebben. Zij wijzen er in de replieknota immers op dat de beroepsindieners jarenlang geen uitzicht hebben gehad op het landschappelijk waardevol agrarisch gebied doordat zij tot voor kort een metershoge haag voor hun woning hadden staan. Zij voeren aan dat de beroepsindieners de haag "*pour les besoins de la cause*" hebben ingekort zodat zij wel een uitzicht zouden hebben. Daarnaast merken de verzoekende partijen nog op dat enkel de berging en de garage van de beroepsindieners tegenover de poort gelegen is en niet de leefruimte. Tot slot werpen zij in de replieknota op dat de groene haag reeds meer dan een jaar geleden geplaatst is en dat de beroepsindieners de plaatsing hiervan nu pas in vraag stellen.

De bestreden beslissing bevat volgende motieven inzake het belang van de beroepsindieners:

“ ...

1.7 Argumentatie derde beroeper

Appellant vermeld in eerste instantie dat hij als aanpalende eigenaar een onmiddellijke belanghebbende is die hinder of nadeel ondervindt van de uitvoering van de verkavelingsvergunning. Immers door de uitvoering van de werken wordt het uitzicht ontnomen op het landschappelijk waardevolle landschap.

...

2.3.1 Ontvankelijkheid

...

De derde beroeper, die woont langs de overzijde van de weg Hoeksken, vermeldt dat hij als omliggende eigenaar een belanghebbende is die hinder of nadeel ondervindt van de uitvoering van de vergunde werken, zie punt 1.7.

Deze uiteenzetting volstaat, bijgevolg is het ingestelde beroep ontvankelijk.

...”

De Raad stelt vast dat uit het geciteerde afdoende blijkt dat de verwerende partij van oordeel is dat de beroepsindieners hinder of nadelen (kunnen) ondervinden doordat hun uitzicht op het landschappelijk waardevol agrarisch gebied ontnomen wordt ingevolge de uitvoering van de bestreden beslissing. De verzoekende partijen betwisten niet dat dit uitzicht ontnomen wordt en tonen met hun uiteenzetting niet aan dat de verwerende partij geen rekening zou hebben gehouden met hetgeen zij uiteengezet hebben in de replieknota. Het enkele feit dat de verzoekende partijen ter zake een andere visie huldigen, maakt de beoordeling door de verzoekende partij op zich niet onredelijk of onzorgvuldig.

3.3

De verzoekende partijen voeren vervolgens aan dat de verwerende partij bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening eveneens geen rekening heeft gehouden met de door hen in de replieknota opgeworpen argumenten.

De verwerende partij beoordeelt de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, in het bijzonder wat betreft de voorziene toegangspoort ter hoogte van het aanpalende perceel, als volgt:

“ ...

Anders is het voor de toegangspoort die voorzien wordt ter hoogte van het aanpalende perceel nr. 318b. Dergelijke poort heeft geen enkele ruimtelijke binding met de bestaande bebouwing op het perceel of toegang tot de woning. Op deze plaats zijn de landschapswaarden, met vergezichten op een open agrarisch gebied met beeldbepalende landschapselementen zoals houtkanten en repelpercelering, nog duidelijk aanwezig. Een niet functioneel en gesloten toegangshekken tast deze landschapswaarden aan en komt niet voor vergunning in aanmerking. In agrarisch gebied dient gestreefd naar een ruimtelijke clustering van gebouwen en constructies, de voorgestelde eerder solitaire inplanting kan niet aanvaard worden. De voorkeur dient gegeven aan het betreden van de weilanden via de huiskavel of een hekken dat geïntegreerd is binnen de afsluiting zoals voorzien langs de achterzijde van het perceel.

Uit dit alles dient besloten dat een massief en solitair geplaatst toegangshekken in strijd is met de bestemmingsbepaling van het gebied. Dergelijke constructie is immers niet noodzakelijk voor de realisatie van de agrarische bestemming van het gebied en tast de landschapswaarden aan.

...”

3.4

Tegen deze beoordeling brengen de verzoekende partijen vooreerst in dat zij in de replieknota duidelijk aangeven dat de verwerende partij verkeerdelijk voorhoudt dat het gaat om een massieve

en gesloten poort. Zij wijzen er in de replieknota op dat de poort zachtgrijs van kleur is en dat er zich gleuven in de poort bevinden. Daarnaast merken zij nog op dat er “even verder” in de straat een volledig gesloten poort staat.

De Raad dient echter vast te stellen dat uit de door de verzoekende partijen in het verzoekschrift toegevoegde foto's blijkt dat de in de poort aanwezige gleuven redelijk smal zijn waardoor zij er niet in slagen om aan te tonen dat de poort geen gesloten indruk zou maken. De verzoekende partijen tonen met deze argumentatie dan ook niet aan dat de verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat de toegangspoort massief en gesloten is waardoor de bestaande landschapswaarden aangetast worden. Het loutere feit dat er “even verder” in de straat een volledig gesloten poort staat, hetgeen slechts een vage stelling is van de verzoekende partijen, doet aan voorgaande vaststelling geen afbreuk.

3.5

De verzoekende partijen voeren verder aan dat zij in hun replieknota eveneens opwerpen dat het open ruimtekarakter van de omgeving getemperd dient te worden, aangezien de straat waarin de aanvraag gelegen is voornamelijk bestaat uit lintbebouwing en het merendeel van de in de omgeving gelegen percelen omheind is.

In de bestreden beslissing wordt de omgeving en de hierin voorkomende landschapswaarden als volgt omschreven:

“ ...

Uit het ingestelde onderzoek blijkt dat het eigendom zich situeert binnen het dominant agrarisch gebied dat zich uitstrekt tussen de gemeenten Ursel, Aalter en Bellem en in hoofdzaak bestaat uit een afwisseling van cultuurgronden, hooilanden en beboste percelen en aangevuld met kleine landschapselementen zoals houtkanten, waterlopen en repelpercelering. Binnen dit gebied komt een verspreide bebouwing voor bestaande uit landbouwbedrijven afgewisseld met enkele landelijke residentiële woningen en gedesaffekteerde hoeves en vaak gegroepeerd tot beperkte gebouwenclusters.

Ook de bebouwing op onderhavig perceel behoort tot dergelijke gebouwengroep die voorkomt langs de weg Hoeksken tussen de wegen Vrekkenstraat en Varenstraat. (...) De omgeving rond deze cluster bestaat uit akkers, weiden en hooilanden.

...”

Uit voormelde omschrijving blijkt duidelijk dat de verwerende partij kon stellen dat er *in casu* sprake is van vergezichten op een open agrarisch gebied. De Raad is van oordeel dat de verzoekende partijen, door louter te wijzen op het bestaan van bebouwing in de straat van de aanvraag en op het feit dat de meerderheid van de percelen omheind is, niet kunnen voorhouden dat er geen sprake is van een open landschap in de straat waarin de aanvraag gelegen is. De verzoekende partijen tonen niet aan dat de verwerende partij er in de bestreden beslissing ten onrechte van uit gaat dat de poort de op die plaats bestaande landschapswaarden aantast.

3.6

Inzake de stelling van de verwerende partij in de bestreden beslissing dat de poort geen enkele ruimtelijke binding heeft met de bestaande bebouwing op het perceel of toegang tot de woning en dat deze solitaire inplanting niet aanvaard kan worden aangezien er gestreefd dient te worden naar een ruimtelijke clustering van gebouwen en constructies in agrarisch gebied, geven de verzoekende partijen aan dat zij in de replieknota de keuze van de inplantingsplaats verantwoorden. Zij wijzen er met name op dat deze inplantingsplaats er voor zorgt dat de buurtbewoners, die geen tuin en oprit hebben, geen parkeerplaats verliezen alsook dat die

parkeerplaatsen eveneens gebruikt worden ten behoeve van de kinderopvang van één van de buurtbewoners waardoor de verzoekende partijen geen toegang zouden hebben tot de poort wanneer deze dicht bij de woning zou staan.

De Raad dient echter op te merken dat de verwerende partij in de bestreden beslissing duidelijk aangeeft waarom zij niet akkoord kan gaan met de solitaire inplanting van de toegangspoort, met name omdat zij van oordeel is dat er in agrarisch gebied gestreefd dient te worden naar een ruimtelijke clustering van gebouwen en constructies. Het loutere feit dat de verzoekende partijen gekozen hebben voor de inplantingsplaats met het parkeergebruik van de burens in het achterhoofd, doet geen afbreuk aan het gegeven dat de verwerende partij duidelijk gemotiveerd heeft waarom de solitaire inplanting van de poort *in casu* niet aanvaardbaar is.

3.7

De verzoekende partijen voeren tot slot in het eerste onderdeel aan dat zij in de replieknota wezen op het functioneel belang van de toegangspoort, met name het veilig laden en lossen van paarden zonder de rijweg te moeten gebruiken. Zij wijzen er echter op dat de verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat de poort geen functioneel belang heeft.

Hoewel de verzoekende partijen terecht opmerken dat de verwerende partij met betrekking tot dit aspect niet verwijst naar hetgeen de verzoekende partijen hebben opgeworpen in hun replieknota, dient de Raad op te merken dat deze vaststelling geen afbreuk doet aan de beoordeling van de verwerende partij. Immers is de verwerende partij in de bestreden beslissing tot de conclusie gekomen dat de massief en solitair geplaatste poort de op die plaats bestaande landschapswaarden aantast.

3.8

Gelet op het voorgaande is de Raad dan ook van oordeel dat, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partijen voorhouden, uit de motieven van de bestreden beslissing wel degelijk blijkt dat de verwerende partij de in de replieknota vervatte argumenten van de verzoekende partijen op het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft gelezen en dat uit deze motieven afgeleid kan worden waarom zij hiermee niet akkoord gaat.

4.

De verzoekende partijen voeren in het tweede onderdeel aan dat uit de bestreden beslissing niet af te leiden valt of de verwerende partij zich al dan niet gebaseerd heeft op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar aangezien de bestreden beslissing enkel een vermelding bevat van het eensluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en hier verder niet op ingaat.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing uitdrukkelijk verwijst naar het eensluidende verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 9 oktober 2015 alsook de inhoudelijke overwegingen van dit verslag opgenomen heeft in haar beoordeling in de bestreden beslissing. Hieruit kan duidelijk afgeleid worden dat de verwerende partij kennis heeft genomen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en de inhoud ervan en er zich bij aansluit. Er bestaat in dit verband geen vereiste dat de verwerende partij moet motiveren waarom zij het verslag volgt.

Het tweede onderdeel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 6 maart 2018 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Yannick DEGREEF

Filip VAN ACKER